

Blahouš Voharčík a jeho veršovánky

Myslivecká

Celkem pětkrát v měsíci
scházejí se zajíci.
Nemodlí se Otče náš,
ale hrají mariáš.

Pod keřem a v sedě
vypadá to bledě.
Je podzim a kdo ví,
zda myslivci loví.

A vtom slyší kolem rány,
karty přestávají být hrány.
"Kluci jdeme! Sic za chvíli
na nás lovci zacílí."

Starý mazák leží dál,
takovou jim radu dal.
"Sic tu budou za chvíli,
loni nás jen poblili."

"A tak se nebojte
a ten betl dohrajte."

--

Pod zemí je liška,
pod posedem pes.
To pod pantoflem-
Luboš - myslivec.

--

Přísahal mi Olda v kleče,
že jsem jeho první děvče.
Asi to bude pravda - lidičky!
On měl vždycky samé paničky.

--

Mám otázek stále více.
Např. co je výběh pro slepice?
Odpovědí stále míň.
Vyhrává kuchyň.

--

Můj robot je dobrák od kosti
a má lidské vlastnosti.
Pomocí triku starého
svede své chyby na někoho druhého.

--

Nadávali kámošovi,
že bije svou ženu.
Rozčílil se kvůli tomu,
nemělo to cenu.

Večer zase kvikot z oken,
tak se přijdou podívat.
"Žena má je zcela zdráva,
učí se jenom zpívat."

--

Sedlák říká sedlákovi:
"Můj kozel má potíže.
Povinnosti nechce plnit,
snad se z toho vylíže.

Dostal prášky od doktora,
nevím, jak se jmenují
a já vím, že pomáhají
i vím jak (mi) chutnají."

--

Pepík je moc sprostý,
nebudu s ním chodit.
Zná jen sprosté písničky,
mohla bych se shodit.

Třeba si s tím zpíváním
myslí, že mě získá.
Ale on je nezpívá,
on mi je jen píská.

--

Ptá se čmelák čmeláka,
proč má zavázaného ptáka.
"Blbě vidím, a tak trefa
není žádná hračka.
Chtěl jsem ojet světlušku,
a vlít jsem na špačka."

--

Při hodině zoovědy
chce sova po žácích
zásadní údaje
o ptačích zobácích.

Zajíc jménem
Tonda Novák
neví, nač má datel
dlouhý tvrdý zobák.
"Na co asi blbečku?
Ty máš rozum v čudu!
To, aby si při dlabání
nenamlátil hubu!"

--

Přemýšlel jsem o rozdílu
mezi postelí a zadkem.
Už mám jasno, už netrám
ideovým zmatkem.

Do postele se leze
pro potěšení
a per anum
pro povýšení.

--

Svádí ji k hříchu
a ona stydlivě:
"To nejde,
přiznám se poctivě."

"Za prvé-
jsem ještě panna,
za druhé-vždy mě potom
bolí hlava."

--

Chlapík touží po sexu,
a tak se vydal na cestu.
oslovil moc dívek - nikde ukojení.
Dům s červenou lucernou tady nikde není.

Sedí v parku na lavičce,
touhou tiše vzdychá.
A taky se mu chvilkami
ne moc dobře dýchá.

Znaven touhou říká:
"Ani nevím, kde jsem.
Dnes bych si to rozdál
zcela klidně se psem."

Zpod lavičky cítí pohyb
a pak ňáký čuby hlas:
"Hafity, hafity,
hafity, haf."

--

Trosečník už delší chvíli
sleduje potápějící se loď.
Všichni se utopili,
připlavala jen kapitána choť.

Vidouc urostlého chlapa
zatajila dech,
při dalším pohledu
vaří se jí krev.

"Vážený pane,
teď se něco dozvíte,
přináším vám to,
po čem dlouho toužíte."

"Ježíš, Marjá",
na to on,
"Vy máte pivo?
Já zase žízeň jak hrom."

--

"Tak je to holky hotovka,
jsem v tom.
A je to průšvih
jak hrom."

"Kdo ti to řekl?"
Ptaj se kámošky.
"Doktor na gyndě,
vy divošky."

"A už se to
ten tvůj dověděl?"
"S kým to mám
mi nepověděl."

--

Stará koza říká:
"Dětičky,
používejte heslo:
"Polib mi kozičky."

Liška použila
odposlech.
A tak znala
heslo hned.

Heslo použila zakrátko.
Zpoza dveří slyší:
"A ty nám prdel,
my máme kukátko."

--

Potkal cvrček cvrčka,
takto na něj cvrká:
"Cvrkáš? Cvrkáš?"
A on na to zacvrká:

"Cvrkání je krásný."
Na to on:
"Cvrkám, cvrkám,
cvrkám jako zvon."

"I já cvrkám",
říká druhý,
ten, co má
na zádech pruhy.

Třetí cvrček říká:
"Já necvrkám,
měl jsem osud krutej.
Necvrkám - jsem rozšlápnutej."

--

Jsem jak holub:
"Vrkú, vrkú!"
Zas mi nějak vyschlo v krku.

Kdo ví,
kdy přijde doba,
kdy mi někdo
vochtla podá?

--

Povídá medvěd medvědici:
"To jsem rád, že nemám lvici.
Ta má na ocase bambuli,
mohla by mi s ní dát do kulí!"

--

Je chycena zlatá rybka,
chce hned plnit přání.
Jenže starý hladovec
myslí na sežrání.

Nakonec ho ukecá
a on tohle přání má:
"Jako chlap nevypělý jsem,
do rána abych ho měl až na zem."

A ráno!
Zvědav celičkový
zjistí, že má
hrozně krátké nožičky.

--

Do rána jsem přemýšlel,
nebylo to hračkou,
o rozdílu mezi smrtí
a sračkou.

To druhé mám vyzkoušené,
to první mě čeká.
Přijde - musíš!
Výstižná věta!

O dalším rozdílu
mezi hovnem a kolem
řeknu vám rád
a hlavně honem.

Je to jedno, jak si vedeš.
Rozdíl není žádný:
"Našlápneš a jedeš!"

--

"Pane MVDr.,
prosíme vás", žadonějí poliši.
"Vyšetřete Ajaxe,
my jsme v blbě pozici."

Veterinář nic nezjistí,
diví se, proč otravují.
A oni ho velmi slušně
opětovně oslovují:

"Vždy, když přijdem do hospody,
mlátí chlapi zobákama,
už je tu zas velké psisko
s těma dvouma čurákama!"

--

U rybníka
s červy v kýblu
sedí rybář,
na hlavě cihlu.

Ženská,
co je zvědavá,
na cihlu se vyptává.

"Nač ta cihla?
Jak to vydržíš?"
"Povím ti to,
když mi podržíš."

I stalo se.
A rybář na to:
"Tak to vidíš,
ty mé zlato.
Od rána na červy
ani čudla ňáká,
ale na cihlu
seš dneska už pátá."

--

Leze leze
po železe,
nedá pokoj,
až tam vleze.

"Pepo, znáš to?"
ptá se děvče.
A Pepa se
zapýří:
"Jasně, že jo-
dva teplí rytíři."

--

Třináctý energetický stupeň!
Jak se toho stát zhostil?
Jeden centimetr sněhu
a tři prdele starostí.

--

Topící se ve Vltavě
o pomoc si volá.
Nemá štěstí, dovolal se
nějakýho vola.

Ten vůl na něj:
"Umíš rusky?"
"Da, ja charašo!"
"Měl jsem často s nima schůzky."
"To máš smůlu, musím tě zklamat,
vykašlat ses na to měl
a naučit se plavat."

--

Kosmonaut, co přilít z Měsíce,
dostává otázky.
"Co ženský?
A lásky?"

"Pánové,
fakt paráda.
A dá každá,
a jak ráda."

"Mají ale jednu vadu,
to, že mají kozy vzadu."
"Prosím tě, a jak kojí?
V jakém postoji?"

"Tak to nevím,
jak to je.
Ale dobře se s nima tancuje."

--

Jde ministrant před farářem.
Cihla! Zakop. Padá!
"Kurva!" zařval.
Farář ho nabádá.

"Chlapče, říkám ti to znova,
nikdy nevol sprostá slova.
Tady přestaň klít."

Druhý den jdou ven
a kluk křičí: "Cihla malá"
Farář na to:
"Kurva, kde se tady vzala?"

--

Nad kovboji letí pták,
Johnny sáhne po koltáku.
Tasí, míří, prásk.
Je to jasný, je po ptáku.

Ben to bere jako frašku
a vyhodí prázdnou flašku.
Potom tasí levačkou
a sklo lítá za flaškou.
Bucka zrovna píchl komár,
a tak se mu těžce dýchá.
Pálí po něm, komár ulít.
Ale už si nezapíchá.

--

Červené Karkulce
myšlenka napadla.
proč má ta babička
tak velká kukadla?

Z babičky odpověď láká
a ta jí povídá:
"Vidělas někdy
dědkovo ptáka?"

--

Povídá svatý Petr chalupáři:
"Na zemi s byl hodný,
splním ti tři přání."
A ten zazáří.

"Můj soused na zemi
má krásnou kozu,
a to mě míchá.
Tak aby chcípla!"

--

Karkulka přinesla
kuřátko a bábovičku,
a je dost našťvaná:
"Vlk tady ještě nebyl,
a baba už je sežraná!"

--

Zaujal Amík
bojovou polohu.
"Ta naše letadla
zakryjí oblohu!"

Aljoša na to
hned
"Ty naše tanky
dobudou svět!"

Český lev
zalezlel na Hradě
postaví armádu,
co jim to rozkrade.

--

Pokud jde o kremaci,
myšlenka na mě padla.
Asi nebude vhodné
zpívat "pec nám spadla."

--

Má to padesát hlav
a jen dva zuby.
Je to domov důchodců
evidentně chudý.

--

Tlačen davem v tramvaji
blíží se mladík ku košíku okraji.
Babička ho varuje: "Pozor na vejce!"
košík oddaluje.

"V tom košíku
jsou vejce, bábo?"
"Ne,
hřebíky a hráblo!"

--

Léta praxe,
ne, že bez viny,
mi dovolují definovat
tři termíny.

Coby už starý pán
vím, co je to plán,
vstřícný plán
a nadplán.

Plán je to, co se nikdy nepodaří.
Kvůli čemu se panikaří.
Vstřícný plán?
Kdy už na dotek
poznáte, že na rande jde
holka bez kalhotek.

No a nadplán?
Lidičky!
Je stav, kdy si pšouknete,
a máte hnědé nožičky!

--

Ředitel na konci maturit,
s hlavou v rukách, lokty na stole,
stěžuje si češtinářce,
že ho bolí ty studentské koule.

Češtinářka, věrná své vědě,
kárá ho v sedě:
"Pane řediteli, vyjel jste z kolejí,
snad bolejí - bolejí."

--

S nočníkem v ruce
potká Jirka Pajdu:
"Kam s tím jdeš? Co chceš?"
"Hledám práci, a nevím, co najdu!"

--

Navštívil jsem fotbalový mač
na našem staděku.

Přišlo mi líto dvaceti
plačících diváků.
Mladá paní před zrcadlem
vlní se jak laň.
Medituje: "Krásná žena
je velmi silná zbraň."

Manžel z této meditace
má krátké spojení.
"Kde sakra brát
na věčné zbrojení?"

--

Průzkumem
ve vědeckém pojetí
počítám ježkům
bodliny potřetí.

Jak poznat pohlaví,
víš?
Ježek má
o jednu bodlinu víc.

--

Jde černochoch
s papouškem na paži.
Lidé na to, však to znáte:
"Odkud ho máte?"

Pták na to:
"Z Afriky,
od svého strýce,
je jich tam více!"

--

Manželka mu vyčítá:
"Už jsi mi zase
ze snu nadával,
nervama mi zamával!"

"To se mýlíš,
zlato.
Já vůbec nespál!" Manžel na to.

--

Vrána letí.
"Krá, krá, krá."
Havaruje do stromu,
nějak se jí smráká.

Probere se jen tak tak:
"Vrkú, vrkú, kokodák"
a "kikirikí." Zapomněla rodnou řeč.
Je to v řiti.

--

Manžel chválí oběd, co mu žena dala.
"To jídlo bylo báječné!
Opravdu jsi tu konzervu
ohřívala sama?"

--

Mladý pár v objetí
za značného vypětí.
"Miláčku, cítíš to, co já?"
"Jo, a abychom se zvedli!
Kdybych vzal baterku,
tak jsme do toho nesedli!"

--

Hledáš muže, co všechno zmůže?
Je přitažlivý, vtipný, chytrý, sebevědomý,
sexy a romantický?
A něžně začíná?
Tak jdi do kina!

"Dědečku, o tom divadle vedeme při.
Jak se vám líbilo?"
"Výborné - na konec dávali kabáty,
vzal jsem si tři."

--

"Heč, já už vím,
jak se dělají děti!"
Chlubí se malá holčička,
a to už po třetí.

Druhá holčička
se ničím netají.
Ona ví,
jak se nedělají.

--

Jen čtyři děti v rodině
a už dost.
Vezměte si statistiku,
coby vědu na pomoc.

Přišel na to
prognostik - číman.
Každé páté dítě
je přece Číňan.

Milujte své prognostiky.
Ti nám zaručí,
že nikomu z nás
zatím v břiše nekručí.

--

Mít tak, co nám slibovali
na konci revoluce,
Nemuseli jsme dnes mít
dvakrát delší ruce.

--

Sympatický notorik
hledá sponzora.
Značka:
Jde to pořád dokola.

--

Koupím noční
s uchem dovnitř,

protože mám malý byt.
A ještě dlouho tu chci být.
Domovníka hledají
čtyři bezdomovci,
kteří nic nemají.

--

Doopatřím starší lidi
v rekordně krátkém čase.
A do týdne
další zase.

--

Vyměním vysavač
za korbel vína,
začal jsem nasávat,
je to prima.

--

Na tajné dokumenty
dohlíží-
analfabet
bez velkých potíží.

--

Stoletý dědek
hledá stoletou babičku.
Ať se mládí vydovádí
každíčkou chvíličku.

--

Prodám štěňata
kočky domácí.
Můj pes
čas neztrácí.

--

Rozumbrado z Ohlasů
Vystříhej se trapasů

Když chceš psát hezky,
nauč se česky.

--

Prodám vám psa,
sežral mi tchýni,
dokud má hlad.
Nebud'te líní.

--

V každém druhém povelu
velel sokol: "Vypnout hrud'!"
Když si na to vzpomenu,
k velení mám zase chuť.

Zavelel jsem jinochovi:
"Vypni hrud'!" a dal mu k tomu čas.
Řek mi: "Rád bych,
ale nemám ovladač!?"

--

Žid Kohn zapomněl,
jak se říká kometě.
S prosbou se obrátil
na svého zetě:

"Mineles, prosím jich, zapomněl jsem,
jaké jméno má
ten štern
s tím dlouhým ocasem."

Do řeči skočí mu
jeho žena Sára:
"No přece Hugo,
furt na to nadává!"

--

Jede dědek ve vlaku.
Z pytlíku od tabáku
sype z okna nějaký prášek,
něco jak drčený hrášek.

Na dotaz, co to sype,
přikrčí se, jenom pípne:
"Je to šulem na tygry
se sušenými povidly."

Ten, co sedí proti, říká:
"To je divná politika!
Já tu jezdím nějakou chvíli.
Tygři? Ti tu nebyli."

Dědek na to mrká okem.
Šeptá k němu jen tak bokem.
"Od malička jsem byl hravý.
Však to není šulem pravý."

zveršováno podle vtipu:
Ve vlaku:
"Dědku, co to sypete z toho okna?"
"Co by, šulem sypu, šulem proti tygrům."
"Proč proti tygrům? Tygři tu nežijou."
"No, dyť ten šulem není pravý šulem."

--

Učitel se žáků ptá na nějaký příklad
jak porodům u zvířat odborně se říká.
Kráva se telí nebo kočka kotí.
Žáci nic neznavše strachy se potí.
Až v koutě Pepíček směle se ozval:
"Pane učitel, žralok se ožral."

--

Svatý Petr před branou
záměr ženských vetuje.
Ta, co nevěrná byla,
ta do nebe nepude.

Ženské Petra pochopí
a vidí se v pekle.
Petr za nima volá
a docela vztekle.

"Na opravu mého přání
máte možnost bledou.
Peklo už se na vás těší.
A tu hluchou - tu si vezte s sebou."

--

Stojí dědek s prázdnou taškou
nad ránem.
Stojí, čumí,
vidí, že je před krámem.

"Tak já nevím", povídá si.
"Už jsem nakoupil?"
"Zapomněl jsem,
zda už jsem tam byl."

--

Játrová polévka v talíři,
děda se radostí zapýří.
Babička se cítí jako mladičká:
"Je mi nějak teplo u srdíčka."

"Bodejť by ne",
děda prstem zamíří.
"Máš levou kozu
v talíři!"

--

Lesní
Z lesa řve zraněný,
dnes už desátý,
co kopl
do houby jedovatý.

"Nenechám přece
ničit houby kdekomu,
tak jsem je uplálal
z betonu."

--

Uleví si paní v lese.
Mělo to však háček,
že na závěr použila
mentolový sáček.

--

Zarazilo mě velice,
když uvnitř Žirovnice
srazil jsem se s Pawlowskou,
šla po druhé straně ulice.

--

Srazil se s beranem
hlavou mezi rohy.
Museli ho odnést
léčit do hospody.
Lékař se ho ptá:
"Máš něco zraněné?"
A on odpoví:
"Né - jen rameno mé-é-é-é."

--

Plavčík, coby preventista
poučuje dámy,
by nebyly v moři
žralokem sežrány.

Odhodit kalhotky,
zabočit,

to stačí.
Žralok nezatočí.
Hádá se doktor, architekt a programátor,
které povolání je na světě dyl.
Lékař vzpomíná stvoření Evy v Rajske
zahradě,
a tak je chirurgie nasnadě.

Architekt říká: "I když je stvořena z
Adamova žebra,
před zahradou byl jen chaos.
A z toho Bůh stvořil svět.
Takže Bůh byl architekt."

Programátor stále drží hubu.
Nechce si udělat ostudu.
Pak, aby tomu dal zadost,
ptá se: "A kde se vzal ten chaos?"

--

Kamarád, co už ho nebavilo žít,
před smrtí slíbil druhému,
že až umře, vrátí se zpět
referovat, jak vypadá onen svět.

Za týden, co umřel, přijde mu říci,
že posmrtný život je fascinující.
Stále si užívá - partnerek víc než dost.
A žádná únava, sex fakt jen pro radost.
"A to jsi v nebi, nebo v pekle?"
"Ani tam ani tam.
Reinkarnace", povídá.
"Jsem králík v buši, ale je tu pěkně."

--

Tak mi napadlo - a ne jen jednou:
"Jak se mám bát čerta,
když jsem byl padesát let
ženatej s jeho ségrou."

--

Povídá Helena Nataše:
"Je to k naštvání,
dala jsem starýmu do kafe
omylem prášek na praní."

"Co on na to?"
Povídá Nataša
nechajíc čtení.
"Nic, ještě pění!"

--

Vidí bacil koka,
jak močovinu kloktá.
"Nazdar, nazdar, koku náš,
jak se tady máš?"

"Nějak blbě, asi už to začíná,
hlava mě pobolívá.
A taky mám těžký splín,
chytil jsem penicilin."

--

Povídá spirocheta kokovi:
"Seš dobrej a dost častej,
ale moc se nechvástej,
o mně se taky dosti ví."

"Rozviňme téma,
mě měl sám Kléma.
A v Moskvě každý ví,
že se mnou Lenin spí."

--

Ptal jsem se známého vědce,
zda bádání nechat nechce,
Když po nocích honí objevy
neznaje pracovní úlevy.

Pravil, že asi jo.
Že jako objev největší
objevil včera v předsíni
nahého souseda ve skříni.

--

Včera objevil novou kometu
na neplánovaném obletu
a šťastný jako štěně
nazval ji po své ženě.

Nakonec prosil v pokleku.
Řekla mu, ať se stydí,
že je blbej,
jak daleko vidí.

--

Ze dvou zpráv
tu špatnou dřív řek novinář:
"Dva poslanci parlamentu
dostali nemoc šílených krav!"

Ta dobrá zpráva zní:
"Aby bylo potomstvo zdrávo,
musí se utratit
celé stádo."

--

Copak je to za ohaře,
co zrovna teďka na jaře
očuchává strouhy?
Má nějaké divné touhy!

Svědek, co šel v noci domů,
říká: "Nediv se tomu!"
Hajnej včera žbluňky, žbluňky,
a pak chytil boční švuňky.